

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1005/2026
26.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Александар Јањић адвокат из ..., против тужене Електротехничке школе „Мија Станимировић“ из Ниша, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж2 88/2025 од 26.11.2025. године, у седници одржаној 26.02.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж2 88/2025 од 26.11.2025. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Вишег суда у Нишу Гж2 88/2025 од 26.11.2025. године одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђено решење Основног суда у Нишу П2 1258/2025 од 10.11.2025. године којим се тај суд огласио се апсолутно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и одбацио тужбу тужиле са предлогом за одређивање привремене мере, поднету 05.11.2025. године.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужила је изјавила благовремену и дозвољену ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку учињених пред другостепеним судом и члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, као и због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о основаности ревизије, у смислу члана 408. и 420. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је утврдио да ревизија тужиле није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, на коју неосновано указује ревидент. Неоснован је и ревизијски навод да је другостепена пресуда захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку, јер је другостепени суд испитао ожалбено решење у границама разлога наведених у жалби, као и по службеној дужности, у смислу члана 386. Закона о парничном поступку.

Према утврђеним чињеницама, тужила је као мајка малолетног ББ, на основу члана 263. Породичног закона, против тужене школе поднела тужбу ради заштите права детета на образовање, са предлогом за одређивање привремене мере. Према наводима тужбе, малолетни ББ редовно је похађао ... разред Електротехничке школе „Мија Станимировић“ у Нишу, када је сазнао да отац планира да га, без његове сагласности, испише из школе коју је похађао и упише у неку од средњих школа у С тим у вези, малолетни ББ се писаним путем обратио туженој са молбом да га не испишу из школе јер у њој жели да настави школовање. У међувремену, директор тужене га је обавестио да је на иницијативу оца исписан из школе и да у тој школи не може да настави школовање, на који начин је, по наводима тужбе, малолетни ББ спречен и онемогућен да остварује своје право на образовање.

Тужбом ради заштите права детета на образовање са предлогом за одређивање привремене мере тражено је да се туженој школи наложи да изврши упис малолетног ББ и омогући му остваривање права на образовање у складу са законом, као и да се тужена убудуће уздржи од радњи којима се повређује право на образовање малолетног ББ.

Полазећи од напред наведеног, правилно су нижестепени судови због судске ненадлежности одбацили тужбу тужиле са предлогом за одређивање привремене мере, уз оцену да испис из школе и поновни упис у школу представљају управну ствар о којој се решава у управном поступку, односно да је за пружање правне заштите у вези са уписом и исписом из школе у смислу члана 1. у вези члана 16. став 2. ЗПП, посебним законом предвиђена друга врста поступка.

Према члану 1. Закона о парничном поступку, овим законом уређују се правила поступка за пружање судске правне заштите по којима се поступа и одлучује у парницама за решавање спорова насталих поводом повреде права личности и спорова из породичних, радних, привредних, имовинскоправних и других грађанскоправних односа, осим спорова за које је посебним законом прописана друга врста поступка.

Чланом 16. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да суд у току целог поступка по службеној дужности пази да ли решавање спора спада у судску надлежност, док је ставом 2. истог закона прописано да ће суд да се огласи ненадлежним, укине спроведене радње у поступку и одбаци тужбу, ако у току поступка утврди да за решавање спора није надлежан суд него неки други орган.

Чланом 1. Породичног закона, прописано је да се овим законом уређују: брак и односи у браку, односи у ванбрачној заједници, односи детета и родитеља, усвојење, хранитељство, старатељство, издржавање, имовински односи у породици, заштита од насиља у породици, поступци у вези са породичним односима и лично име.

Према члану 263. тог закона, тужбу за заштиту права детета могу поднети: дете, родитељи детета, јавни тужилац и орган старатељства (став 1.), тужба за заштиту права детета може се поднети у погледу свих права која су детету призната овим законом а нису заштићена неким другим поступком (став 2.), право и дужност да обавесте јавног тужиоца или орган старатељства о разлозима за заштиту права детета имају све дечје, здравствене и образовне установе или установе социјалне заштите, правосудни и други државни органи, удружења и грађани.

Одредбом члана 43. Закона о средњем образовању и васпитању регулисано је исписивање из школе и поновно уписивање у школу, тако што је прописано да редован ученик, његов родитељ, односно други законски заступник може да поднесе писмени захтев за издавање исписнице, у току школске године (став 1.). Ученик из става 1. овог члана може да се упише у другу школу у року од седам дана од дана уручења исписнице (став 2.). Ученик из става 1. овог члана, који се не упише у школу у прописаном року, има право да наредне школске године изврши поновни упис у исту школу и у исти разред, осим ученика средње школе основане за потребе унутрашњих послова (став 3.). Уколико у току трајања васпитно-дисциплинског поступка ученик средње школе, родитељ, односно други законски заступник поднесе захтев да се ученик испише из школе, школа ће донети решење којим се издавање исписнице одлаже до окончања васпитно-дисциплинског поступка, у складу са Законом (став 4.). На решење из става 4. овог члана ученик, његов родитељ, односно други законски заступник, нема право жалбе али има право на судску заштиту у управном спору (став 5.). Решење из става 4. овог члана школа доноси у року од два радна дана од дана подношења захтева (став 6.).

Имајући у виду цитиране одредбе закона и шта се тужбом тражи, правилан је закључак нижестепених судова да решавање ове врсте спора, према истакнутом тужбеном захтеву, не спада у судску надлежност, јер испис из школе и поновни упис у школу представљају управну ствар о којој школа као јавна установа у вршењу јавних овлашћења одлучује у управном поступку. Стога се у судском поступку не може тражити да се наложи школи да поново изврши упис малолетног детета, јер овакав захтев не спада у судску надлежност, већ се ради о спору за који је посебним законом прописана друга врста поступка. Осим тога, иако тужиља подноси тужбу за заштиту права на образовање детета с позивом на члан 263. Породичног закона, у конкретном случају се не ради о спору у вези са породичним односима, у смислу члана 1. и 201. Породичног закона, јер предметна тужба није поднета против оца детета, већ против школе, због чега се супротно наводима ревизије на конкретни случај не примењује Породични закон.

Како ни по оцени ревизијског суда решавање ове врсте спора није у судској јурисдикцији, већ се ради о спору за који је, у смислу члана 1. у вези члана 16. став 2. ЗПП, посебним законом прописана друга врста поступка, то је на основу члана 414. став 1. у вези члана 420. став 6. ЗПП одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**